OIKOYMENIKON IIATPIAPXEION ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ & Μ. ΒΡΕΤΑΝΝΙΑΣ

ΛΟΓΟΣ ΚΥΡΙΟΥ THE WORD OF OUR LORD

ECUMENICAL PATRIARCHATE ARCHDIOCESE OF THYATEIRA & GREAT BRITAIN

KYPIAKH H' MAT@AIOY

2 Αὐγούστου 2020 Ήχος βαρύς. Άριθμ. 31 8th SUNDAY OF MATTHEW 2 August 2020

Grave (Plagal of the 3rd Mode). No. 31

Στεφάνου πρωτομάρτυρος (ἀνακομιδὴ λειψάνων), Θεοδώρου νεομάρτυρος ἐκ Δαρδανελλίων, Φωτεινῆς Κυπρίας Protomartyr Stephen (Trans. of relics), Theodore Neomartyr, Photinë of Cyprus

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

A' Κορ. α', 10-17

δελφοί, παρακαλῶ ὑμᾶς, διὰ **Λ**τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ίησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ἦ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ήτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοΐ καὶ ἐν τῆ αὐτῆ γνώμη. Ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν Χλόης, ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσιν. Λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει, Έγὼ μέν εἰμι Παύλου, Έγὼ δὲ ἀπολλώ, Ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, Ἐγὼ δὲ Χριστοῦ. Μεμέρισται ὁ Χριστός; Μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν, ἢ είς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε; Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ ὅτι οὐδένα ύμῶν ἐβάπτισα, εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον ίνα μή τις είπη ότι είς τὸ έμὸν ὄνομα έβάπτισα. Ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφανᾶ οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴ τινα ἄλλον ἐβάπτισα. Οὐ γὰρ ἀπέστειλέν με Χριστὸς βαπτίζειν, άλλ' εὐαγγελίζεσθαι οὐκ ἐν σοφία λόγου, ἵνα μὴ κενωθῆ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.

EPISTLE READING

1 Cor. 1: 10-17

rethren, I appeal to you by the name of our Lord Jesus Christ, that all of you agree and that there be no dissensions among you, but that you be united in the same mind and the same judgment. For it has been reported to me by Chloe's people that there is quarreling among you, my brethren. What I mean is that each one of you says, «I belong to Paul,» or «I belong to Apollos,» or «I belong to Cephas,» or «I belong to Christ.» Is Christ divided? Was Paul crucified for you? Or were you baptized in the name of Paul? I thank God that I baptized none of you except Crispos and Gaius; lest any one should say that you were baptized in my name. (I did baptize also the household of Stephanas. Beyond that, I do not know whether I baptized any one else.) For Christ did not send me to baptize but to preach the gospel, and not with eloquent wisdom, lest the cross of Christ be emptied of its power.

The Protomartyr Stephen had so much truth in him, the light of God, that he did not lose heart. He remained faithful to the Lord and gladly accepted that the enemies become enraged at him, shout at him, drag him along violently, start to stone him, and he says: "Lord, lay not this sin to their charge" (Acts 7: 60).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Ματθ. ιδ΄. 14-22

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξελθών ὁ . Ἰησοῦς εἶδε πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς καὶ ἐθεράπευσε τούς ἀρρώστους αὐτῶν, ὀψίας δὲ γενομένης προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος καὶ ἡ ὤρα ἤδη παρῆλθεν ἀπόλυσον τούς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα. ό δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς οὐ χρείαν έχουσιν ἀπελθεῖν δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ・οὐκ ἔχομεν ώδε εί μη πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας. ό δὲ εἶπε φέρετέ μοι αὐτοὺς ὧδε. καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοὺς χόρτους, λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. καὶ ἔφαγον πάντες καὶ έχορτάσθησαν, καὶ ἦραν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις. οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἄνδρες ώσεὶ πεντακισχίλιοι χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. Καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ Ίησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι είς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν είς τὸ πέραν, έως οὖ ἀπολύση τοὺς ὄχλους.

GOSPEL READING

Matt. 14: 14-22

↑ t that time, Jesus saw a great Throng: and he had compassion on them, and healed their sick. When it was evening, the disciples came to him and said, «This is a lonely place, and the day is now over; send the crowds away to go into the villages and buy food for themselves.» Jesus said, «They need not go away; you give them something to eat.» They said to him, «We have only five loaves here and two fish.» And he said, «Bring them here to me.» Then he ordered the crowds to sit down on the grass; and taking the five loaves and the two fish he looked up to heaven, and blessed, and broke and gave the loaves to the crowds. And they all ate and were satisfied. And they took up twelve baskets full of the broken pieces left over. And those who ate were about five thousand men, besides women and children. Then he made the disciples get into the boat and go before him to the other side, while he dismissed the crowds.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΟΣ

Τό θαῦμα τό ὁποῖο ἀναφέρεται στό σημερινό εὐαγγέλιο εἶναι γνωστό ὡς ὁ χορτασμός τῶν πεντακισχιλίων. Βαρύτητα δέ χρειάζεται νά δώσουμε στόν ἀριθμό τῶν ἀνθρώπων τούς ὁποίους ἔθρεψε ὁ Κύριος, ὕστερα ἀπό τήν εὐλογία τῶν πέντε ψωμιῶν καί τῶν δύο ψαριῶν. Θά πρέπει ὅμως νά ἀναζητήσουμε ποῖα διδάγματα μπορεῖ νά ἀντλήσουμε μέσα ἀπό τή διήγηση τῆς παρούσας περικοπῆς τοῦ εὐαγγελίου. Τό θαῦμα τοῦτο μᾶς ὑπενθυμίζει ὅτι ὁ Κύριος ἐξουσιάζει καί κυβερνᾶ μέ τό λόγο του ὅλη τή δημιουργία. Ὅταν δημιούργησε τά σύμπαντα καί τή γῆ βεβαίως, τότε ἔθεσε σέ λειτουργία τούς φυσικούς νόμους. Ὅταν ὅμως Ἐκεῖνος θέλει, τότε ἀναστέλλει αὐτούς τούς νόμους προσωρινά, ἐπεμβαίνει κάνοντας κάποιο θαῦμα ἤ θαύματα καί ἔπειτα τούς ἐπιτρέπει νά ἐπανέλθουν στήν κανονική τους πορεία καί λειτουργία.

Ο σύγχρονος ἄνθρωπος δέ θέλει δυστυχῶς νά κινεῖται καί νά ζεῖ μέσα στά ὅρια καί κάτω ἀπό τούς νόμους, τούς ὁποίους ἔχει θεσπίσει ὁ Θεός. Μέ τήν ἀπελευθέρωση τοῦ

πλήθους τῶν στοιχείων τῆς γνώσεως καί τίς δυνατότητες, τίς ὁποῖες παρέχει ἡ σύγχρονη τεχνολογία πρός τόν ἄνθρωπο, αὐτός ἐπιθυμεῖ καί προσπαθεῖ, ἄν εἶναι δυνατόν, νά ξεπεράσει κάθε περιορισμό. Κάποιος μπορεῖ νά ἰσχυρισθεῖ ὅτι αὐτό εἶναι ἐπιτρεπτό καί εὑρίσκεται μέσα στά πλαίσια τῆς ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ πρός τόν πρῶτο ἄνθρωπο, πρός τόν ὁποῖο ὁ Θεός εἶπε: «αὐξάνεσθε καί πληθύνεσθε καί πληρώσατε τήν γῆν καί κατακυριεύσατε αὐτῆς καί ἄρχετε τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης...» (Γεν. α΄ 29). Κάποιος ἄλλος ὅμως μπορεῖ νά ἰσχυρισθεῖ ὅτι τέτοια συμπεριφορά εἶναι καρπός ἐγωισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἡ ὁποία θά ὁδηγήσει, μέ τετραγωνική ἀκρίβεια, στό ἀποτέλεσμα τῆς συγχύσεως, τό ὁποῖο δέ θά διαφέρει ἀπό ἐκεῖνο τοῦ Πύργου τῆς Βαβέλ. Ὁ ἄνθρωπος πολλές φορές θυσιάζει τά πάντα, γιά νά φθάσει γρήγορα στό εὔκολο κέρδος. Γιά τοῦτο ζεῖ κάτω ἀπό ἕνα συνεχές ἄγχος, τό ὁποῖο τοῦ δημιουργεῖ καρδιακά καί ἐγκεφαλικά προβλήματα καί πολλή ἀβεβαιότητα γιά τό μέλλον.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἑλληνες εἶχαν ὡς ρυθμιστή τῆς ζωῆς τους, τήν ἀρχή «πᾶν μέτρον ἄριστον». Δυστυχῶς οἱ ἄνθρωποι σήμερα πολυτρώγουν καί πολυπίνουν σάν νά ἔχουν ζήσει τή στέρηση τοῦ πολέμου. Πολλοί ἔχουν περιορίσει τή ζωή τους στήν ὁριζόντια διάσταση. ἀσχολοῦνται μέ τό πόσα θά ξοδέψουν, τί θά φορέσουν καί γενικά σέ ποιά κοινωνική τάξη θά ὑπαχθοῦν, ἔχοντας ὡς κριτήριο τήν οἰκονομική τους δυνατότητα. Στήν ἀρχαία Ἑλλάδα οἱ Ἐπικούριοι φιλόσοφο εἶχαν ὡς σύνθημά τους τό «φάγωμεν, πίωμεν, αὔριον γάρ ἀποθνήσκωμεν». Δυστυχῶς καί σήμερα ὑπάρχουν ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἐμφοροῦνται καί κινοῦνται μέσα στά ἴδια πλαίσια. Ὁ λόγος ὅμως τοῦ Θεοῦ ὡς «ζῶν καί ἐνεργής καί τομώτερος ὑπέρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον» (Ἑβρ. δ΄ 12) δέν παύει νά βροντοφωνάζει καί νά λέγει: «οὐκ ἐπ' ἄρτφ μόνφ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπί παντί ρήματι ἐκπορευομένφ διά στόματος Θεοῦ» (Ματθ. ιδ΄ 4).

Ό τρόπος ζωῆς τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου παραμένει ἑτεροβαρής. Ύπενθυμίζουμε ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἀποτελεῖ μιά ψυχοσωματική ὀντότητα. Τόσο τό σῶμα ὅσο καί ἡ ψυχή ἔχουν τίς δικές τους ἀνάγκες. Όποιο ἀπό τά δύο αὐτά μέρη παραμεληθεῖ, τότε δημιουργεῖ πρόβλημα στό ἄλλο. Γι' αυτό καί ἡ Ἐκκλησία ψάλλει: «ἀσθενεῖ μου τό σῶμα, ἀσθενεῖ μου καί ἡ ψυχή». Ἡ φροντίδα γιά τό σῶμα εἶναι ἐπιβεβλημένο καθῆκον ἀλλά παράλληλα καί ἡ μέριμνα γιά τήν ψυχή παραμένει πολύ ἀναγκαία κί ἀπαραίτητη. Ἡ ἐμφάνιση πρόσφατα τῆς πανδημίας Covid-19 συνετάραξε ὅλη τήν ὑφήλιο. Τό κεφάλαιο βέβαια τῶν ἀσθενειῶν ἀποτελεῖ ἕνα θεολογικό πρόβλημα, τό ὁποῖο προέκυψε ἀπό τήν παράβαση τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ ἀπό τούς Πρωτοπλάστους καί τήν πτώση τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἡ ὁποία ἐπακολούθησε. Δέν εἶναι ὅμως ἐφικτόν νά καταπιαστοῦμε καί νά διερμηνεύσουμε τοῦτο τό ζήτημα στά πλαίσια τοῦ παρόντος κηρύγματος.

Οἱ σύγχρονες κοινωνίες ἔχουν ἐπιδοθεῖ στό νά ἀντιμετωπίσουν τό γνωστό ὡς οἰκολογικό πρόβλημα, νά ἐπιδείξουν σεβασμό στή φύση καί νά ἀφοσιωθοῦν στήν προστασία τοῦ περιβάλλοντος. ἀκοῦμε ἐπίσης σήμερα γιά τίς προσπάθειες, τίς ὁποῖες καταβάλλουν οἱ διάφορες ἀρχές, ὡς πρός τή διαλογή καί ἀνάλογη ἀξιοποίηση τῶν ἀπορριμάτων μέ τόν γνωστό τρόπο ὡς ἀνακύκλωση. Στό σημερινό θαῦμα προσέχουμε ὅτι ὁ Κύριος ἀνέθεσε στούς μαθητές νά περισυλλέξουν τά περισσεύματα. Τό ἀποτέλεσμα ἢταν νά συγκεντρώσουν δώδεκα κοφίνια γεμάτα. Ὁ ἄνθρωπος μέ βάση αὐτό τό σημεῖο τοῦ εὐαγγελίου ἀπαιτεῖται νά ἀποβαίνει καλός οἰκονόμος καί ἀντάξιος διαχειριστής ὅλων τῶν δώρων καί τῶν ἀγαθῶν, τά ὁποῖα μᾶς χαρίζει πλουσιοπάροχα ὁ Θεός. ἀμήν!

SERMON ON THE GOSPEL READING

What a tragedy when we are proud of our Orthodox Christian Faith, but do not actually live it. What a tragedy when our conduct actually undermines the life-transforming message of the Cross, so desperately needed now, as ever, by our aching and confused world. What a tragedy when individual egos obscure our sight of the One Who is the Truth, our Lord and God and Saviour Jesus Christ.

Such was the case here in Corinth. The Christian community had fallen into this trap in various ways. Other bad things were going on, but, in today's Epistle reading, what is highlighted is their getting fixated on who had baptised them, setting up a league table of the apostolic leaders, promoting personalities, dividing into factions, and in so doing damaging the life and witness of the church. How easily we get drawn into focussing on things in the life of the church which matter little, and thereby end up undermining the things which matter a lot. The Holy Apostle pleads with them to be united, 'perfectly joined together', in their speaking, their mind, and their judgement. This is how the church should be. This is what happens when we are deeply rooted in the life of Christ. This is what happens when we are kneeling together in humility at the foot of the Cross. This is the blessed experience of authentic Christian community life (cf. Psal. 132).

Sadly, it seems that the Corinthian Christians had lost sight of the transforming power of the Cross. Although the community, comprising both Jews and Greeks (*Acts* 18.1-11), had come into being through its life giving message, they still lived in a world of beguiling philosophies, adept speakers, and rhetorical devices. Such were now apparently grabbing their attention again. But St Paul reminds them very specifically that the Gospel of Christ cannot be preached 'with wisdom of words, lest the cross of Christ should be made of no effect' (v.17).

Think about it. This was how the Gospel conquered the Ancient World, all by the innate power of the Cross. Uneducated men had outshone the whole world. St John Chrysostom in his third Homily on First Corinthians, likens it to twelve non-military men beating a professional army. Nakedness against men at arms. What about the modern world? There is still the temptation to be dazzled by the wisdom of words. There is still the temptation to latch onto personalities and get into contentions. There is still the temptation to lose sight of the power of the Cross. There is only one thing to do. Let the power of the Cross have its full effect in our lives, and astound those around us by our way of life, rather than by our words.

This is what St John Chrysosotom calls, 'the unanswerable argument, the argument from conduct'. He is also very clear that when our lives do not demonstrate what we say we believe as Christians, 'this is what stays the unbelievers from becoming Christians'. The Corinthian Christians, wrapped up in their own agendas, were clearly not thinking about the effect of their behaviour on the non-Christian people around them. If we have fallen into this same trap, may God forgive us, and enable us again to know the life-transforming power of the Cross in our own hearts and lives.

Oeconomos John Garnett